

PETRŐCZI ÉVA

NAPJAIM, LISZT FERENCCEL

22

NOTTURNO No. 3

O LIEB, SO LANG DU LIEBEN KANNST!

O Lieb, so lang du lieben kannst!
O Lieb, so lang du lieben magst!
Die Stunde kommt, die Stunde kommt,
wo du an Gräbern stehst und klagst!

Und wer dir seine Brust erschließt,
o tu ihm, was du kannst, ruhig!
Und mach ihm jede Stunde froh,
und mach ihm keine Stunde trüb!

Und hüte deine Zunge wohl,
bald ist ein hartes Wort entflohn!
O Gott, es war nicht böse gemeint, –
der andre aber geht und weint.
(Freund und Feilgath)

Poco allegro, con affetto

dolce cantando

sempre pedale

Z. 12 707

Georges Cziffra - Liebestraum No.3 in A flat major S.541-3 (Franz Liszt)

(4:26)

A Szerelmi álmok
szép arcélú, magában
látszólag csaknem töretlenül
bízó lovagja volt ő ifjan.

Zenébe merülő
kamaszlány-éveim
Liszt Ference,
muzsikája sokunknak,
akkori, gyermeteg sebeinkre,

gyógybalzsammal csordultig
teli ezüst-kattanású
zenét kínáló szelence.

Ám, ezen a mai,
rettenetes hőség-napon
újra meg újra torkon ragad
valami egészen más:

A Krisztus oratórium,
amely csak tíz év alatt,
nyerte el végső, tökéletes,
immáron nem a nőtől-nőig futás,
s nem a szüntelen
selyemszoknya-suhogás

korszakában született,
hatalmas dallamsorát.
Engem húszéves
korom óta
a Szenvedés és feltámadás,

című harmadik tétel
tart erősen fogva:
a Márk evangelista
szavait idéző

*„Tristis est anima mea,
usque ad mortem”,
A Krisztus szavait
felidéző bariton,
a „Szomorú az én lelkem,
mind a halálig.”*

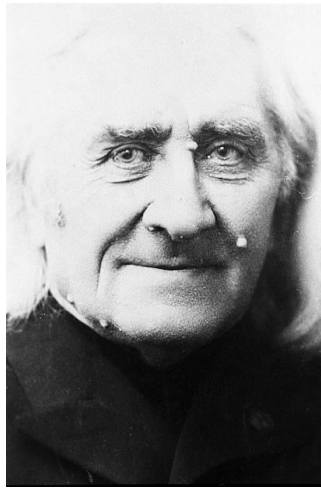
III. Passion und Auferstehung: No. 11 Tristis est anima mea (14:44)

© 1986 HUNGAROTON RECORDS LTD.

De a tétel végén
sok-sok éve
megnyugvást lelek
a feltámadást ígérő

pizzicato akkordok
szinte játékos pengésében;
ha őket hallom,
elhagynak a
fájdalmak és a gondok.

Ezernyolcszáznolcvanhat.
Ez Liszt halála éve,
amikor a világtól
a *Krisztus oratórium*
két tételének
vezénylésével búcsúzott.

Tudjuk, utolsó, akkori
képein már a valaha
deli arszlán
oly hódító arcán

több hatalmas
bibircsók uralkodott.

Mit számít mindez,
hisz azon a
töredékes előadáson
az annyira áhított

muzsika papja grádicsig,
Rómában, vízkóros lábakkal,
s már alig-látó szemmel,
mégiscsak eljutott.